

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem, v právní věci **žalobkyně: R. Č., „X“**, proti žalované: **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10.4.2008 č.j. 3406-6313-10.4.2008-22/NPO,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.4.2008, č.j. 3406-6313-10.4.2008-22/NPO a rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 7.1.2008 č.j. 26005-110-6311-000075-08/MLE/ND/97/07 se **zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 69,- Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 10.4.2008, č.j. 3406-6313-10.4.2008-22/NPO, kterým bylo rozhodnut, že odvolání proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 7.1.2008 č.j. 26005-110-6311-000075-08/MLE/ND/97/07 se zamítá a toto rozhodnutí se potvrzuje. Uvedeným rozhodnutím Okresní správy sociálního zabezpečení Most bylo rozhodnuto, že žalobkyni nevznikl nárok na nemocenské pro pracovní neschopnosti od 26. 7. 2007, vystavené na potvrzení o pracovní neschopnosti č. V 8375166.

V žalobě uvedla, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí, neboť se neopírá o skutečný stav věci a v řízení došlo k nesprávnému právnímu posouzení věci, když je zcela zamlčen fakt o jejím nástupu do zaměstnání dne 3.7.2007 ke společnosti ISS Facility Services s.r.o. a posuzuje se její údajná nemožnost vykonávat povinnosti uchazeče o zaměstnání namísto uznání její možnosti vykonávat pracovní povinnosti u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o.

Poukázala na skutečnost, že dne 17.7.2007 byla svým obvodním lékařem uznána práce schopnou pro všechny druhy práce u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. a dne 19.7.2007 u této společnosti do práce nastoupila. Po odpracování 5 pracovních dní žalobkyně byla uznána opět práce neschopnou. K tomu jí bylo vystaveno potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375166. Nesouhlasí s názorem, že onemocněla již před nástupem do zaměstnání u výše uvedeného zaměstnavatele, který zastává žalovaný a prvoinstanční orgán.

Dále uvedla, že dne 3. 7. 2007 nastoupila do zaměstnání ke společnosti ISS Facility Services s.r.o., kde po odpracování dvou pracovních hodin byla fyzicky napadena svou nadřízenou, byla jí způsobena újma na zdraví a pobírá dávky nemocenského pojištění (potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375393). Trvá na tom, že platný právní řád České republiky výslovně předpokládá, že při několika souběžných zaměstnáních nemocný občan může být uznán práce neschopným pouze pro jedno z nich anebo pro jedno z těchto zaměstnání bude uznán práce neschopným dříve než pro druhé a tím pádem bude pobírat dávky nemocenského pojištění pro neschopnost vykonávat práce u všech souběžných povolání ihned od počátku neschopnosti vykonávat práce pro každé z nich. Rovněž platný právní řád nezakazuje občanu pobývajícimu v pracovní neschopnosti najít si souběžné zaměstnání, uzavřít v době pracovní neschopnosti pracovní smlouvu a začít v souběžném zaměstnání vykonávat práce, pokud pro toto zaměstnání bude uznán práce schopným i když pro původní zaměstnání zůstává v pracovní neschopnosti. Žalobkyně, i když byla uznána ode dne 3. 7. 2007 práce neschopnou u společnosti ISS Facility Services s.r.o., našla si práci u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. Obvodní lékařka ji uznala dne 17. 7. 2007 práce schopnou pro výkon práce u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. žalobkyně u tohoto zaměstnavatele dne 19. 7. 2007 nastoupila k výkonu práce. Nástupem do tohoto zaměstnání vznikl žalobkyni dle jejího názoru nárok na dávky nemocenského pojištění. Skutečnost, že v potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375166 je uvedena stejná diagnosa jako v potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375393 je dle jejího názoru zcela irelevantní, protože v dané věci není rozhodující diagnosa ale fakt, že neschopnost vykonávat práce v tomto zaměstnání u žalobkyně vznikla až po odpracování 5 pracovních dnů a před nástupem do tohoto zaměstnání žalobkyně byla uznána pro něj práce schopnou pro všechny činnosti na jakémkoliv pracovišti a za jakýchkoliv podmínek. Rovněž skutečnost, že potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375166 bylo vydáno následující den po ukončení potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375077 považuje za irelevantní, protože k ukončení pracovní neschopnosti (V8375077) došlo pouze z důvodu ukončení evidence žalobkyně na Úřadu práce v Mostě ode dne 16. 7. 2007 a toto potvrzení o pracovní neschopnosti se stalo zcela bezpředmětným, protože už nemělo komu a co potvrzovat.

Dle jejího názoru potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8367346 je rovněž důkazem toho, že Okresní správa sociálního zabezpečení Most musí žalobkyni dávky nemocenského pojištění na základě potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375166 vyplácet, protože datum vystavení obou těchto potvrzení je stejný a z logiky věci tedy vyplývá, že žalobkyně nemůže z důvodů namítaných žalovaným mít nárok na dávky nemocenského pojištění dle potvrzení

o pracovní neschopnosti č. V8367346 a nemít je dle potvrzení o pracovní neschopnosti č. V8375166.

Žalovaná ve svém písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí v plném rozsahu.

Pro přehlednost i pro potřebu argumentace k jednotlivým žalobním námitkám považuje žalovaná za vhodné uvést chronologický sled jednotlivých dočasných pracovních neschopností žalobkyně včetně jejich přesného označení číslem potvrzení pracovní neschopnosti:

1. V 8375393 neschopnost od 3.7.2007 (doklad vystaven zpětně dne 3.12.2007)
2. V 8375077 neschopnost od 3.7.2007 do 25.7.2007
3. V 8375166 neschopnost od 26.7.2007 (doklad vystaven zpětně dne 22.8.2008)
4. V 8367346 neschopnost od 26.7.2007 do 30.7.2007

Předmětem napadeného rozhodnutí bylo posouzení nároku na nemocenské v případě dočasné pracovní neschopnosti uvedené pod bodem 3 (dále jen „DPN 166“). Závěr, že žalobkyni nenáleží za období pracovní neschopnosti nemocenské, vyplývá dle žalované ze skutečnosti, že tato dočasná pracovní neschopnost je pokračováním předchozí pracovní neschopnosti uvedené pod bodem č. 2 (dále jen „DPN 077“). Podle ustanovení § 8 vyhlášky č. 31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení, v platném znění, se totiž případ, kdy je občan v následujícím kalendářním dni po ukončení pracovní neschopnosti znovu uznán práce neschopným, považuje za pokračování předchozí pracovní neschopnosti.

Dále žalovaná uvádí, že žalobkyně byla vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání od 15.12.2006 do 16.7.2007. Na potvrzení DPN 077 byl původně vyznačen v řádku „zaměstnavatel“ Úřad práce Most a údaj o zaměstnání s označením „uchazečka“, později byla provedena změna, resp. doplnění tiskopisu potvrzení pracovní neschopnosti s tím, že od 19.7.2007 je zaměstnavatelem „Renta s.r.o.“ bez označení druhu vykonávané práce. Uvedené datum přitom koresponduje s datem začátku pracovního poměru u RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. a jedná se nadto o první den výkonu práce u tohoto zaměstnavatele. Žalobkyně pracovala v této organizaci celkem pět pracovních dnů 19. – 25. července 2007. Vzhledem k uvedenému, i proto, že DPN 077 skončila dne 25.7.2007, lze shrnout, že potvrzení DPN 077 potvrdilo neschopnost žalobkyně vykonávat práci pro RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. přesně na období, kdy ona pro ni práci vykonávala. Neschopnost vykonávat práci pro uvedeného zaměstnavatele v této době se evidentně vylučuje s faktickým výkonem práce a naopak, teoreticky nelze vyloučit hodnocení výkonu práce v tomto případě jako porušování léčebného režimu.

K námitce žalobkyně, že dne 17.7.2007 byla svým obvodním lékařem uznána práce schopnou pro všechny druhy práce u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. uvádí, že obvodní lékařka v uvedený den pouze potvrdila zaměstnavateli RENTA PERSONÁL - LEASING, s.r.o., že žalobkyně je vzhledem ke svému fyzickému stavu v obecném smyslu schopna vykonávat práci šičky (nikoli tedy všechny činnosti) pro uvedeného zaměstnavatele. Jednalo se tedy o potvrzení o vstupní lékařské prohlídce, nikoli o posouzení pracovní schopnosti vzhledem k současně probíhající nemoci.

Pokud jde o dávky nemocenského pojištění v případě pracovní neschopnosti uvedené výše ad 1 (dále jen „DPN 393“), uvádí žalovaná, že nárok na ně nepopírá a uvádí, že nemocenské bylo vyplaceno zpětně za období od 3.7.2007 do 25.7.2007 organizací ISS

Facility Services s.r.o. S uvedenou organizací uzavřela žalobkyně pracovní poměr zpětně dne 5.12.2007, a to od 3.7.2007. Vzhledem k tomu, že nárok na nemocenské v tomto případě nemá vliv na nárok v přezkoumávaném případě, považuje žalovaná uvedení těchto skutečností za dostatečné.

Dále uvádí, že z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně v období od 3.7.2007 byla dosud uznána práce neschopnou nejméně ve čtyřech případech. Ze všech vyjádření k jednotlivým žalobním námitkám vyplývá řada pochybností o správnosti uznání jednotlivých pracovních neschopností a jejich vzájemné časové i věcné provázanosti, stejně jako o vystavení odpovídajících dokladů. Jednotlivé nejasnosti jsou dostatečně popsány v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a žalovaná na ně odkazuje. Zejména odkazuje na souběh DPN 166 a neschopnosti uvedené výše ad 4 (dále jen „DPN 346“). Jak je v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí uvedeno, nepodařilo se v průběhu odvolacího řízení vyloučit ani potvrdit pochybnosti týkající se postupu lékařů, a proto žalovaná vycházela z výše popsaného stavu.

Skutkovým i právním základem hodnocení sporného nároku na nemocenské v posuzovaném případě je existence dvou na sebe bezprostředně navazujících pracovních neschopností, z nichž první (DPN 077) vznikla v době, kdy žalobkyně byla vedena jako uchazečka na úřadu práce, nebyla z tohoto titulu pojištěna ve smyslu § 2 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, a nevznikl jí tedy nárok na nemocenské. Navazující dočasná pracovní neschopnost (DPN 166) je jejím pokračováním a pro hodnocení nároku na nemocenské je podstatné splnění podmínek předchozí dočasné pracovní neschopnosti. Zcela bez významu je proto argumentace žalobkyně, která ve svých námitkách odkazuje na souvislost s dočasnou pracovní neschopností vystavenou dne 3.7.2007 s vyznačením zaměstnavatele ISS Facility Services s.r.o. (DPN 393), která byla vystavena zpětně dne 3.12.2007.

Dle žalobkyně základní podmínkou rozhodnou pro přiznání dávky nemocenského pojištění je skutečnost, že zaměstnanec je uznán dočasně neschopným k výkonu svého dosavadního zaměstnání a dokladem o této skutečnosti je potvrzení pracovní neschopnosti. Pokračováním pracovní neschopnosti podle výše citované právní úpravy se rozumí jak případy uznání práce neschopným z důvodu zhoršení zdravotního stavu, tak i případy nové nemoci.

Žalobkyně se k jednání soudu bez omluvy nedostavila. Vzhledem ke skutečnosti, že v řádně doručeném předvolání byla poučena, že ve věci může být jednáno i bez její přítomnosti, přikročil soud k jednání ve věci.

Pověřená pracovnice žalované jednání soudu uvedla, že se plně odkazuje na písemné vyhotovení vyjádření k žalobě založené v soudním spise.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud

z úřední povinnosti podle § 76 odst. 2 s.ř.s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky v projednávané věci ovšem zjištěny nebyly.

K námitce žalobkyně, že obvodní lékařka ji uznala dne 17.7.2007 práce schopnou pro výkon práce u společnosti RANTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. soud uvádí následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že v uvedený den žalobkyně skutečně navštívila svoji ošetřující lékařku MUDr. B. S. Tato lékařka vystavila žalobkyni posudek o zdravotním stavu pracovníka – vstupní prohlídka. Pro posouzení námitky žalobkyně je podstatné, jaké skutečnosti jsou předmětem posuzování při vystavení posudku o zdravotním stavu při vstupní prohlídce pro zaměstnavatele. Při vystavení takového posudku lékař zkoumá, zda žadatel je schopen vzhledem ke svému dlouhodobému zdravotnímu stavu dané zaměstnání vykonávat. Lékař tedy zjišťuje, zda existují kontraindikace v podobě prodělaných závažných onemocnění s trvalými následky či v podobě chronických onemocnění, které by znemožňovaly výkon dané konkrétní práce, pro kterou je vstupní prohlídka činěna. Naopak při vystavování posudku o zdravotním stavu pracovníka – vstupní prohlídce lékař nepřihlíží k existenci aktuální pracovní neschopnosti pacienta, pokud je tato pracovní neschopnost způsobena onemocněním, které není kontraindikací výkonu daného povolání ve výše uvedeném smyslu. Tedy nepřihlíží k aktuální existenci onemocnění, které zůstane bez dlouhodobých následků, ani k onemocnění, které není chronickým onemocněním vylučujícím výkon uvedené práce. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že posudek o zdravotním stavu pracovníka – vstupní prohlídka nelze v žádném případě považovat za dobrozdání lékaře, že pacient v daný okamžik je práce schopný pro dané konkrétní povolání, ani jej nelze zaměňovat s ukončením pracovní neschopnosti. V uvedeném směru se tedy soud plně ztotožnil s názorem žalované.

K námitce žalobkyně, že dne 19.7.2007 řádně nastoupila k výkonu práce u zaměstnavatele RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. a odpracovala u tohoto zaměstnavatele řádně 5 pracovních dnů, uvádí soud následující. Na potvrzení pracovní neschopnosti DPN 077 je na díle I. v kolonce „Zaměstnavatel“ uveden vedle Úřadu práce jako zaměstnavatel uvedena s datem od 19.7.2007 i společnost „RENTA s.r.o.“ Vzhledem ke shodnosti data, kdy žalobkyně dle vlastního vyjádření nastoupila u společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o., jde v předmětném potvrzení pracovní neschopnosti dle soudu s pravděpodobností hraničící s jistotou o nepřesné označení nového zaměstnavatele žalobkyně – společnosti RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. Ze skutečnosti, že ošetřující lékař doplnil do kolonky „Zaměstnavatel“ i nového zaměstnavatele žalobkyně, lze dovozovat, že dle jeho názoru se důvody pracovní neschopnosti vztahují i na výkon práce u tohoto nového zaměstnavatele. I vzhledem k výše uvedenému, kdy soud konstatoval, že posudek o zdravotním stavu pracovníka – vstupní prohlídku nelze považovat za ukončení pracovní neschopnosti, soud dospěl k závěru, že pracovní neschopnost o níž bylo vydáno potvrzení DPN 077 trvala až do jejího řádného ukončení dne 26.7.2007 a vztahovala se i na výkon práce u nového zaměstnavatele žalobkyně RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. Soud nepopírá, že žalobkyně mohla zcela svobodně v době trvání pracovní neschopnosti uzavřít novou pracovní smlouvu a mohla se dohodnout na nástupu do zaměstnání na den 19.7.2007, ovšem soud je toho názoru, že vzhledem k výše uvedenému nemohla ode dne 19.7.2007 žalobkyně řádně pro nového zaměstnavatele vykonávat práci, neboť byla práce neschopná, a to dle záznamů v potvrzení pracovní neschopnosti i ve vztahu k tomuto novému zaměstnavateli.

Pokud tedy žalobkyně přesto pro nového zaměstnavatele před ukončením předmětné pracovní neschopnosti vykonávala práci, bylo by možné to považovat za porušení léčebného režimu.

V ustanovení § 8 vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 31/1993 Sb., o posuzování dočasné pracovní neschopnosti pro účely sociálního zabezpečení, je mimo jiné stanoveno, že pokud je občan po ukončení pracovní neschopnosti v následujícím kalendářním dni uznán znovu práce neschopným z důvodu zhoršení zdravotního stavu nebo nové nemoci, považuje se tato pracovní neschopnost za pokračování předcházející pracovní neschopnosti.

Jak bylo výše uvedeno dospěl soud k závěru, že pracovní neschopnost, o níž bylo vystaveno potvrzení DPN 077 trval až do dne 26.7.2007. Z obsahu správního spisu vyplývá, že pracovní neschopnost, o které bylo vystaveno potvrzení DPN 166 začala dne 26.7.2007 (v tomto potvrzení je v kolonce „Zaměstnavatel“ RENTA s.r.o.). V obou uvedených pracovních neschopnostech je uvedena jako důvod pracovní neschopnosti stejná diagnosa. S ohledem na uvedené skutečnosti dospěl soud k závěru, že byly naplněny podmínky ustanovení § 8 výše citované vyhlášky a pracovní neschopnost, o které bylo vystaveno potvrzení DPN 166, je dle soudu pokračováním pracovní neschopnosti, o které bylo vystaveno potvrzení DPN 077. Vzhledem k tomu, že se v případě pracovní neschopnosti zahájené dne 26.7.2007 jedná o pokračování předchozí pracovní neschopnosti je nutné dle soudu při posuzování nároku žalobkyně na nemocenskou ze skutkového stavu, který existoval v době vzniku původní pracovní neschopnosti – tedy dne 3.7.2007. I v této otázce dospěl soud k totožnému závěru jako žalovaná.

Ovšem v otázce zjištění skutkového stavu v době vzniku pracovní neschopnosti, o které bylo vydáno potvrzení DPN 077, shledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným. V předmětném rozhodnutí je pouze uvedeno, že v případě uvedené dočasné pracovní neschopnosti nevznikl žalobkyni nárok na nemocenské. Žádné bližší vysvětlení proč v případě uvedené dočasné neschopnosti ke vzniku nároku na nemocenské nedošlo, napadené rozhodnutí neobsahuje. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaná uvedla, že v době vzniku předmětné pracovní neschopnosti (3.7.2007) žalobkyně „byla vedena jako uchazečka na úřadu práce, nebyla z tohoto titulu pojištěna a nevznikl jí tedy nárok na nemocenské“. Ani uvedené zdůvodnění však dle soudu není dostačující, neboť se žádným způsobem nevypořádává se skutečností, že žalovaná uzavřela dne 5.12.2007 pracovní smlouvu se zaměstnavatelem ISS Facility Services s.r.o. zpětně s dnem nástupu ke dni 3.7.2007. Ke dni vzniku předmětné pracovní neschopnosti tedy byla žalobkyně v pracovním poměru k uvedenému zaměstnavateli. Tuto skutečnost žalovaná žádným způsobem nezpochybňuje a dokonce na základě pracovní neschopnosti, o které bylo vystaveno potvrzení DPN 393, s datem vzniku pracovní neschopnosti také 3.7.2007, kde jako zaměstnavatel je uvedena zmíněná společnost ISS Facility s.r.o., žalované bylo nemocenské vypláceno.

Z výše uvedeného vyplývá, že ke dni vzniku předmětné pracovní neschopnosti byla žalobkyně vedena na úřadu práce, ale rovněž byla zaměstnána u společnosti ISS Facility Services s.r.o. S ohledem na tuto skutečnost považuje soud za zcela nedostačující konstatování žalované v napadeném rozhodnutí, že ke dni vzniku pracovní neschopnosti žalobkyni nevznikl nárok na nemocenské bez žádného dalšího zdůvodnění. V tomto směru tedy shledal soud napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů. Tato dílčí nepřezkoumatelnost by mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro vady řízení a vrátil mu věc k dalšímu řízení, neboť napadené rozhodnutí trpí dílčí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů (§ 76 odst. 1 písm. a), § 78 odst. 1 věty první a § 78 odst. 4 s.ř.s.). Současně soud zrušil i prvostupňové rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Most ze dne 7.1.2008 č.j. 26005-110-6311-000075-08/MLE/ND/97/07, neboť uvedenou vadou řízení trpělo i toto prvostupňové rozhodnutí. V dalším řízení bude pak správní orgán podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem, který byl vysloven v tomto zrušujícím rozsudku.

Pro úplnost soud uvádí, že otázka vyplácení nemocenské v pracovní neschopnosti, o které bylo vystaveno potvrzení DPN 346, nemá k posuzovanému případně žádný vztah. Tato pracovní neschopnost vznikla v době po nástupu do práce u zaměstnavatele RENTA PERSONÁL - LEASING s.r.o. Tuto skutečnost nikdo nezpochybňuje a nemocenské bylo řádně vyplaceno.

Žalobkyně měla v projednávané věci plný úspěch, a proto soud podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. uložil žalované povinnost zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení ve výši 34,- Kč za poštovné.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat **kasační stížnost** do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 soudního řádu správního.

Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Ústí nad Labem a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li sám stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 13. prosince 2010

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Iva Tovarová